

यथा—

‘मत्वा लोकमदातारं संतोषे यैः कृता मतिः ।

त्वयि राजनि ते राजन्न तथा व्यवसायिनः ॥’

दाक्षिण्यं चेष्टया वाचा परचित्तानुवर्तनम् ।

वाचा यथा—

‘प्रसाधय पुरीं लङ्कां राजा त्वं हि विभीषण ! ।

आर्येणानुगृहीतस्य न विघ्नः सिद्धिमन्तरा ॥’

एवं चेष्टयापि ।

वाक्यैः स्निग्धैरनुनयो भवेदर्थस्य साधनम् ॥ १८८ ॥

यथा वेण्याम्—अश्वत्थामानं प्रति ‘कृपः—दिव्यास्त्रग्रामकोविदे
भारद्वाजतुल्यपराक्रमे किं न संभाव्यते त्वयि ।’

माला स्याद्यदभीष्टार्थं नैकार्थप्रतिपादनम् ।

यथा शाकुन्तले—‘राजा—

किं शीकरैः क्लमविमर्दिभिरार्द्रवातं

संचारयामि नलिनीदलतालवृन्तम् ।

अङ्गे निवेश्य चरणानुत पद्मताम्रौ

संवाहयामि करभोरु ! यथासुखं ते ॥’

अर्थापत्तिर्यदन्यार्थोऽर्थान्तरोक्तेः प्रतीयते ॥ १८९ ॥

अथस्यान्यथाभावोऽभावः ॥ संतोषे धनतृष्णागमजन्यसुखे । न तथा व्यवसायिनः
दातृत्वनिश्चयवन्तः । अत्र भवद्विधे दातरि दातृत्वनिश्चयाभाव एव विचाराभावः ॥
परचित्तस्यानुवर्तनम् ॥ आर्येण श्रीरामेण । अन्तरा मध्ये ॥ चेष्टया यथा
शाकुन्तले—‘तदहमेनामनृणां करोमि । इत्यङ्गुलीयकं ददाति ।’ अत्राङ्गुलीयदान-
रूपचेष्टया शकुन्तलाचित्तप्रीणनम् ॥ वाक्यैरिति । अर्थस्य प्रयोजनस्य ॥ भार-
द्वाजो द्रोणः ॥ मालेति । अभीष्टार्थं स्वामीष्टसिद्ध्ये । नैकार्थप्रतिपादनमने-
ककार्यस्य ज्ञापनम् ॥ शीकरैरम्बुकणैः आर्द्रः शीतलो वातो यस्य तत् । संचा-
रयामि व्यापारयामि । नलिनीदलमेव तालवृन्तम् । ‘वृन्तैः’ इति पाठे शीकरैः
सह नलिनीदलतालवृन्तैरार्द्रवातं संचारयामि, स्मरतप्तशरीरं प्रापयामि । अत्र दुष्य-
न्तस्य सुरतरूपस्वामीष्टसिद्ध्यर्थं शकुन्तलायां समीरसंचारपादसंवाहनकार्ययोर्ज्ञापनम् ॥